

श्रुत्वा 'इत्य् उदयनस् त्यागी दत्त्वा 'अस्मै शवराय तत्
कटकं जननीदत्तं स तं सर्पम् अमोचयत् । 78

गृहीतकटके याति शवरे, पुरतो नतिं

कृत्वा स भुजगः प्रीतो जगाद् 'उदयनं तदा । 79

वसुनेमिरू इति ख्यातो ज्येष्ठो भ्राता 'अस्मि वासुकेः,

इमां वीणां गृह्णाण त्वं मत्तः संरक्षितात् त्वया । 80

तन्नीनिर्घोषरम्यां च श्रुतिभागविभाजितां,

ताम्बूलीश् च सह 'अस्त्रानिमालातिलकयुक्तिभिः । 81

तद्युक्तो जमदग्नेस् तं नागोत्क्षिप्तः स च 'आश्रमं

अगाद् उदयनो मातुर दृशि वर्षन् इव 'अमृतं । 82

अत्र 'अन्तरे स शवरो ऽप्य् अटवीं प्राप्य पर्यटन्
आदाय 'उदयनात् प्राप्तं कटकं तद् विधेरू वशात् । 83

विक्रीणानश् च तत् तत्र राजनामाङ्कम् आपणे

ऽवष्टभ्य राजपुरुषैरू निन्ये राजकुलं च सः । 84

कुतस् त्वया 'इदं कटकं संप्राप्तम् इति तत्र सः

राज्ञा सहस्रानीकेन स्वयं शोकाद् अपृथ्यत । 85

अथ 'उद्याद्रौ सर्पस्य ग्रहणात् प्रभृति स्वकं

कटकप्राप्तिवृत्तान्तं शवरः स जगाद् तं । 86

तद् बुद्ध्वा शवराद् दृष्ट्वा दयितावलये च तं

विचारदोलाम् आरोहत् सहस्रानीकभूपतिः । 87